

TÜRKİYE’DE YAYINLANMIŞ OLAN DAVUL METOTLARININ KARŞILAŞTIRMALI OLARAK İNCELENMESİ***Comparative Examination of Drum Methods Published in Türkiye****Mert DURSUN ******Soner ALGI *******Beyza ESER ********ÖZ**

Müzik eğitiminin amaçlarından biri; müziğin doğru bir şekilde aktarılması ve öğretilmesini sağlamaktır. Çalgı eğitimi; bireylerin öğrenmek istedikleri çalgıları, bir eğitmen/öğretmen eşliğinde ve bir eğitim metodu aracılığıyla öğrenmeleri olarak tanımlanabilmektedir. Ülkemizde birçok farklı çalgıya ait çalgı eğitimi metotlarının incelendiği, birbirleriyle karşılaştırıldığı birçok araştırma mevcuttur.

Bu araştırma, Türkiye’de davul çalgısı için yayınlanmış olan eğitim/öğretim metotlarını çeşitli değişkenler açısından inceleyerek, davul çalgısını öğrenmek isteyen bireylere metot tercihleri konusunda ve bundan sonrasında yazılacak olan davul metotlarına bilimsel bir yaklaşımla ışık tutmayı amaçlamaktadır. Literatür taramasında ülkemizde davul metotlarını kapsayan bir çalışma yapılmamış olması sebebiyle araştırmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Araştırmanın örneklemini Türkiye’de yazılan ve yayınlanan aynı zamanda araştırma kapsamı doğrultusunda seçilmiş ve ulaşılabilen 12 adet davul metodu oluşturmuştur. Bu nitel çalışmada veriler doküman analizi ile toplanmış ve içerik analizi ile çözümlenmiştir.

Araştırmada elde edilen sonuçlara göre nota bilgilerinin ve görsel eklentilerin çoğu metotta bulunduğu; baget tutuş teknikleriyle ilgili herhangi bir bilginin yer almadığı 3 metot olduğu; yalnızca 1 metotta ritmik solfej bulunmuş ve yine yalnızca 1 metotta eser yer aldığı; metotların yarısında atak çalışmalarına yer verildiği görülmüştür. Metotlar içinde yer alan kuramsal bilgilere ilişkin bulgulara göre davul akordu hakkındaki bilgilere ise yalnızca 1 metotta yer verildiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Müzik, Müzik Eğitimi, Eğitim Metotları, Davul Eğitimi, Davul Metodu.

ABSTRACT

One of the purposes of music education is to ensure that music is conveyed and taught correctly. Instrument education can be defined as individuals learning the instruments they want to learn, accompanied by an instructor/teacher and through an education method. There are many studies in our country where the instrument education methods of many different instruments are examined and compared with each other.

This research aims to shed light on the method preferences of individuals who want to learn the drum instrument by examining the education/teaching methods published for the drum in Türkiye in terms of various variables and on the drum methods to be written hereafter with a scientific approach. Since no study covering drum methods has been conducted in our country in the literature review, it is considered that the research is important. The sample of the research consists of 12 drum methods that are written and published in Türkiye and that are selected and accessible in line with the scope of the research. In this qualitative research, the data was collected with document analysis and analyzed with content analysis.

According to the findings of the study, most of the methods include information on musical notation and visual aids; three methods contain no information on drumstick holding techniques; only one method includes rhythmic solfege, and likewise, only one method contains musical pieces; and it was observed that attack exercises are included in half of the methods.

* Bu çalışma 2024 yılında Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü’nde tamamlanan "Türkiye’de Yayınlanmış Olan Davul Metotlarının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi" isimli yüksek lisans tezinden faydalanılarak üretilmiştir.

Araştırma Makalesi/Research Article Geliş Tarihi/Received Date: 25.02.2025 **Kabul Tarihi/Accepted Date:** 06.11.2025

** mertdursun522@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3057-5847

*** **Sorumlu Yazar/Corresponding Author:** Doç. Dr., Necmettin Erbakan Üniversitesi, soneralgi@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-2354-2844

**** beyzaeser05@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7140-6150

According to the findings regarding the theoretical information in the methods, it was concluded that information about drum tuning was included in only 1 method.

Keywords: Music, Music Education, Practice Methods, Drum Education, Drum Method.

EXTENDED ABSTRACT

Instrument training is the process of gaining musical and technical competencies in a musical instrument. In advancing this progress, there are disciplines such as basic music information, music theory, technical exercises that may vary depending on the instrument, music repertoire, and developing musical expression. It has been revealed that correct transfer is as important as the correct information provided by these disciplines. It is in places where it should be advanced with music educators who have the continuity of regular instrument training and instrument training methods prepared in accordance with these disciplines.

Instrument training methods are one of the important elements in providing students with all the competencies that need to be acquired regarding the instrument and in using the playing technique in the best way (Aksüt, 1998, cited in; Dilman, 2016). One of the areas where training is carried out with the method is drum training.

Drums are among the instruments where rhythm, one of the most basic building blocks of music, is most clearly used, heard and felt. For this reason, it is thought that developing the student's rhythm perception is of great importance during the drum training process. There should also be disciplines regarding instrument training in this training process. Therefore, it is foreseen that drum training should be carried out by an expert trainer and with an educational method equipped with both the basic information about music and information about drums that should be learned in drum training.

In order to teach this information, it was determined that published drum education/training methods in Türkiye would be examined in terms of various variables. In line with the purpose of the research, this study aims to shed light on drum methods that adopt traditional approach and to guide both students who will receive drum training and those who prefer drum methods.

Although it has been determined that there are many studies conducted on drum playing in the academic field literature, the studies on drum training methods have not been brought together in the literature review. This situation is of great importance.

In the study, drum methods were examined in terms of the demographic information of the method authors; the physical characteristics of the methods; information on seating, holding, stopping and various practice techniques; visual and auditory supplements; the distribution of basic music theory, rhythmic solfège, repertoire, and attack sections; as well as the target group, level, and instructional objectives.

According to the results of the research on the demographic information of the method authors; it was seen that all the method authors were male, only 1 author (Gerçek Dorman) provided information about the level of education, all the drum method authors were aspiring music educators, and 3 authors provided information about their place of duty (Fatih Saatlioğlu, Gerçek Dorman, Ramazan Ağaçkaya).

In the findings on the physical characteristics of drum methods; it was concluded that all the drum methods published in Turkey were A4 size, there were more glued methods than spiraled methods, the printing years of the methods were between 1967-2021, and most of the methods were printed in Istanbul.

According to the findings of the research on the content of the methods; it was found that the majority of the methods included visual aids regarding posture, sitting and grip and information on playing technique, there was only 1 method (*52 Haftada Temel Davul Dersleri*) that included all grip techniques, there was only 1 method (*52 Haftada Temel Davul Dersleri*) that included the American grip technique and the French grip technique, there were 4 methods that included the German grip technique, and 9 methods included the Traditional grip technique. It was found that there were 3 methods (*Davulların Hakimi*, *Davul Atölyesi 2*, *Davul Atölyesi 3*) that did not include information on any grip technique.

It was recorded that 7 of the methods regulating the ways in which audiovisual additions are included in drum methods include audiovisual additions. 11 of the methods include information on note durations, 2 of them (*52 Haftada Temel Davul Dersleri*, *Çocuklar için Bateria Metodu*) include annual information, and 5 of them include drum equipment and information. It was determined that only 1 method (*Çocuklar için Bateria Metodu*) includes drum tuning information.

According to the purpose, level, and level information of the methods; all methods include information on purpose and target. It was determined that 2 levels of information are complementary (*Davulların Hakimi*, *Davul Atölyesi 3*).

According to the presence of rhythmic solfege, piece, and attack exercises in drum methods in the study; it was determined that rhythmic solfege was included in 1 method (*52 Haftada Temel Davul Dersleri*), study examples were included in 1 method (*Çocuklar için Bateria Metodu*), and attack polishing was included in 6 methods. According to the findings regarding the statistical structures in drum methods, it was revealed that the plural measure distribution in 11 methods was 4/4, and the number of 12/8 measure cases was higher in the method called “*Davul Atölyesi 3*”.

According to the findings of the research, it is suggested that a greater number of drum methods should be developed and popularized, that sufficient practice intensity should be incorporated into these methods, that rhythmic solfege exercises should be closely integrated with practical applications, and that visual and auditory materials should be included in each method. In addition, information on drum tuning is provided within drum studies, and suggestions are offered regarding the role of irregular rhythms in Turkish music.

Müzik eğitiminin temel dallarından birisi de çalgı eğitimidir. Çalgı eğitimi, müziğin tecrübe edildiği en güçlü yöntemlerden biridir. Algı (2017) çalgı eğitimini, bireyin çalgı alanındaki yetenek ve becerilerini daha düzenli bir hale getirerek geliştirebilmesi adına sistemli ve amaçlı olarak davranış değişikliği kazandırma süreci olarak tanımlamaktadır. Müzik eğitiminde çalgı öğrenimi, müzik üretiminin temel aracı olarak çalgıların kullanıldığı tüm öğrenme durumlarını kapsar (Fung & Groulx, 2012). Müzik eğitimi alanında içeriksel ve davranışsal açılarından önemli bir yer tutan çalgı eğitimi (Konakçı, 2010) yoluyla öğrencilerin müzikal bilgilerini, müzik beğenilerini, müzikalitelerini ve birlikte müzik yapabilme kabiliyetlerini geliştirmeleriyle birlikte düzenli ve disiplinli bir çalışma alışkanlığı kazanmaları hem ulusal hem de evrensel müzik sanatını yakından tanımaları amaçlanır (Biber Öz, 2001, akt; Konakçı, 2010).

Çalgı eğitimi çalgı çalmayı öğrenme, çalgıyı etkin şekilde kullanma, çalgı çalmayı geliştirme ve çalgı çalmayı öğretebilme basamaklarından oluşup, bu basamakları gerçekleştirecek şekilde programlanıp yürütülmektedir (Uyan, 2013). Bireyin kendi gayretiyle bir çalgıyı öğrenmesi sonucunda Uyan (2013)’ın belirtmiş olduğu gibi başta çalgıyı tanıma, etkin kullanma, çalmayı geliştirme ve öğretebilme basamaklarında ya da bu basamaklar arasında kopukluklar yaşanacağı düşünülmektedir. Bu sebeple çalgı eğitiminin alanında ustalaşmış ve çalgı eğitiminin yukarıda bahsedilen gerekliliklerini yerine getirebilecek yetkinlikte öğretmenler tarafından verilmesinin önemli olduğu anlaşılmaktadır.

Kaleli (2014)’ye göre müzik eğitiminde amaçlı ve yöntemli bir yol izlenmelidir. Bu amaçlı ve yöntemli yolun doğru şekilde analiz edilebilmesinde çalgı eğitimi metotları önem kazanmaktadır. Çalgı eğitiminde metot kullanımı öğrenci kazanım ve hedeflerinde eksiklikler oluşmaması, neyin nerede yapılacağı ve ne kadar zamanda öğretileceği konularında sıkıntıların yaşanmaması adına, kazanımların planlı bir şekilde uygulanmasını sağlayacak ve öğrenmeyi öğretmenin amaçlanmasını gerçekleştirmiş olacaktır (Dilman, 2016).

20. yüzyıldan itibaren çalgı eğitiminde çeşitli değişiklikler yapılarak çalgıların teknik yapısına göre metot ve eserler üretilmeye başlanmıştır (Ayar, Küçükdemirkesen ve Algı 2024). Çalgı metodu çalgıların teknik ve müzikal öğeleri göz önünde bulundurularak hazırlanmış öğretim kitaplarıdır (Kalıver, 2018). Aksüt (1998) çalgı metotlarını, öğrenilecek olan çalgının tüm nitelikleriyle icra tekniğini mükemmel şekilde kullanma ve değerlendirme yolundaki en gerekli unsurlardan biri olarak değerlendirmektedir (akt; Dilman, 2016). Çalgı metotları, çalgıya ait temel teknik bilgiler ve temel müzik teorisine ait bilgiler içermesi yönünden müzik eğitiminde önemli bir yerdedir. Metotlarda yer alan bu bilgilerin öğrencilerin çalgıyı anlama süreçlerine ve müziği ifade etme yöntemlerinde çalgılarını kullanma becerilerine katkı sağladığı, aynı zamanda çalgı üzerindeki hakimiyetlerini artırmak için gerekli çalışmaları yapmaları hususunda öğrencilere aracı oldukları söylenebilmektedir. Çalgı öğrenme süreci, bireylerin teknik yeterlilik kazanma, nota okuma, ritim duygusu geliştirme, motor beceri sağlama ve duygusal ifadeyi müzik yoluyla iletme gibi çeşitli alanlarda zorluklar yaşayabildiği çok boyutlu bir süreçtir. Bu süreçte öğrenciler, kendi bireysel öğrenme biçimlerine göre söz konusu güçlüklerle başa çıkma yolları geliştirebileceği düşünülmekte ve bu durumun, sistematik ve amaçlı bir eğitim yaklaşımının gerektirdiği yapılandırılmış basamaklardan sapmalara neden olabileceği düşünülmektedir. Metot ile çalgı öğretiminin bu gibi olumsuz durumları ortadan kaldırmakla beraber öğrencilere bir çalgıyı çalmanın gerektirdiği tüm disiplinleri de kazandırabileceği düşünülmektedir.

Çalgı eğitimi dendiğinde, iyi bir öğretici ve bilimsel yaklaşımlarla hazırlanmış çağdaş olarak adlandırılabilir bir metot aklımıza gelmektedir (Işıldar, 2004). Bu bağlamda, öğrenenin gelişiminde öğreticinin rolü belirleyici

olduğundan, çalgı eğitiminde usta-çırak ilişkisi de kaçınılmazdır. (Doğan, 2019, s:1242). Metodoloji, çalgı eğitiminde çok önemli bir konu olarak kabul edilmekle birlikte, birçok deneme ve uzun süreçlerin sonucu olarak olgunlaşmaktadır (Özdek, 2005, akt; Kulay, 2019).

Metot ile eğitimin öneminin karşımıza çıktığı alanlardan biri de davul eğitimidir. Davul eğitimini en genel şekilde “öğrencilere ritim duygusu ve temel çalgı becerilerini kazandırarak çalma yeterliklerini geliştirmeyi hedefleyen bir öğretim süreci” olarak tanımlamak mümkündür. Davul eğitimi süreci içerisinde temel ritim becerileri, basitten karmaşığa doğru ilerlemektedir. Aynı zamanda davul eğitimi sürecinde; davul çalgısına ait notasyonu öğrenmek, davul aksamaları ve davulun tarihçesi hakkında bilgi sahibi olmak, çeşitli müzik türlerini ve çeşitli eserleri tanımak, bu eserlere eşlik edebilmeyi öğrenebilmek gibi bir çalgıyı öğrenmenin beraberinde getirdiği bütün becerilerin kazandırılması gerektiği düşünülmektedir. En temel düzeyden en karmaşık düzeye doğru olan bu ilerleme sürecinin, mutlaka bir öğretici eşliğinde kontrollü ve yöntemli bir yol izlenerek devam ettirilmesi önem arz etmektedir. Eğitim sürecini önceki bölümlerde belirtildiği gibi, bir öğretici eşliğinde devam ettirmek isteyen öğrenciler, özengen müzik eğitimi kurslarına ya da mesleki müzik eğitimi veren kurumların davul bölümlerine yönelmektedir (Dursun, 2024).

Ülkemizde az sayıda üniversitedeki lisans ve lisansüstü eğitim programlarında kendine yer bulan davul eğitimi, büyük çoğunlukta özengen müzik eğitimi veren kurumlarda iletirmektedir. Müziğin temel yapıtaşlarından biri olan ritmin en kapsamlı ve en geniş uygulama alanlarından biri olan davul çalgısının eğitimi, alanında uzmanlaşmış eğitimciler tarafından verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Buna rağmen Yol (2021) araştırmasında çeşitli davul icracılarıyla görüşmüş ve bunun sonucunda davul icracılarının bu çalgıyı öğrenme süreçlerinde kendilerinden yaşça büyük ve tecrübeli davulculardan yardım alarak ya da onların performanslarını izleyerek ve dinleyerek ilerlediklerini belirtmiştir. Müzik eğitiminde usta-çırak ilişkisi olarak adlandırılan bu öğretim yöntemine sıkça rastlanmaktadır. Pratik bir yol olarak görünen bu yöntem yerine öğretici eşliğinde görsel, işitsel ve yazılı metotlardan yararlanılarak yapılan öğrenmenin daha kalıcı ve daha etkin olacağı düşünülmektedir. Tüm bu bilgiler ışığında davul eğitiminde de tüm çalgı eğitimi alanlarında olduğu gibi metot kullanımının önemi gün yüzüne çıkmaktadır.

Bu bilgiler doğrultusunda bu araştırmanın problem cümlesi “Davul için yazılmış eğitim-öğretim metotları çeşitli boyutlarıyla incelendiğinde ne gibi sonuçlar ortaya çıkmaktadır?” olarak belirlenmiş ve problemin çözümü için aşağıdaki alt problemler doğrultusunda analizler yapılmıştır.

- Türkiye’de yazılmış davul metotlarının yazarlarına ait demografik bilgiler (cinsiyet, eğitim düzeyi, görev yerleri vb.) nelerdir?
- Davul eğitimi için yazılmış metotların fiziksel özellikleri nasıldır?
- Metotlardaki oturuş, duruş, tutuş tekniği ve çeşitli çalım teknikleri ile ilgili bilgilerin yer alma durumu nedir?
- Metotlardaki görsel-işitsel eklentilerin yer alma durumu nedir?
- Metotlardaki temel müzik teorisi bilgilerinin (nota yerleri, nota değerleri, çalış-tutuş tekniği) ve çeşitli kuramsal bilgilerin (davulun tarihçesi, davuldaki aksam ve çeşitleri, davul akordu) yer alma durumu nedir?
- Metotlardaki ritmik solfejlerin, eserlerin ve atak çalışmalarının yer alma durumu nedir ve çalışmaların ölçü yapısı dağılımı nasıldır?

- Metotlardaki amaç, hedef ve seviye ile ilgili bilgilerin yer alma durumu nedir?

Bu araştırmada, Türkiye’de davul çalgısı için yayınlanmış eğitim/öğretim metotlarının çeşitli değişkenler açısından incelenerek icracılara metot tercihleri konusunda bilgilendirme sağlamak ve metotlara bilimsel bir yaklaşımla ışık tutmak amaçlanmaktadır. Gerek öğretmenlerin gerekse öğrencilerin ülkemizdeki davul metotlarının içerikleri ve metotların öne çıktıkları yönleri ile ilgili bilgi sahibi olmaları gerektiği düşünüldüğünden; bu araştırma ile karar verme aşamalarına katkı sağlanabilecek olması ve Türkiye’de daha önce davul metotlarının incelendiği bir çalışma yapılmamış olması nedeniyle araştırmanın önemli olduğu düşünülmektedir.

Bu araştırmada nitel araştırma yöntemi kapsamında davul metotlarının tespiti sürecinde doküman incelemesi, tespit edilen metotların çeşitli değişkenler açısından incelenmesinde ise içerik analizi kullanılmıştır. Bu süreçte, verilerin sistematik olarak çözümlenebilmesi amacıyla açık kodlama aşamasına geçilmiştir. Açık kodlama, verilerin ayrıntılı olarak incelenip düşünce, kavram ve temaların ortaya çıkarıldığı ilk aşamayı ifade etmektedir (Corbin & Strauss, 1990; akt; Özdemir & Tuti, 2023). Kodlama sürecinde “fiziksel özellikler”, “teknik içerik” ve “pedagojik yönelimler” olmak üzere üç ana tema belirlenmiştir.

Araştırma kapsamında Türkiye’de yayınlanmış olan 19 davul metodu olduğu tespit edilmiştir. Bu metotlardan, Tuna Karaman-Bateri Metodu, Uğur Doğruyol- Davul Metodu, Ozan Akman- Davul Metodu, Anıl Şahinöz- Davul Seti, Çetin Çalışır- Davul Metodu, Güner Seçkin- Bateri Metodu Bilge Candan-Davul Atölyesi 1 isimli 7 davul metoduna fiziki olarak ulaşılammıştır. Dolayısıyla bu araştırmanın evrenini Türkiye’de yayınlanmış olan 19 davul metodu, örneklemi ise ulaşılabilen ve araştırma kapsamında incelenen 12 davul metodu oluşturmaktadır. Bu araştırma kapsamında incelenen 12 davul metodu aşağıda listelenmiştir:

Tablo 1. Araştırma Kapsamında İncelenen Davul Metotları

Metot İsimleri	Yazar İsimleri
Davulların Hâkimi	Bilge Candan
Davul Atölyesi 2	Bilge Candan
Davul Atölyesi 3	Bilge Candan
Çocuklar İçin Bateri Metodu	Fatih Saatlioğlu
52 Haftada Temel Davul Dersleri	Gerçek Dorman
Davul Metodu	İlhan Özdeniz
Küçük Bateristler Davul Metodu 1	Ramazan Ağačkaya
Davul Metodu	Salim Ağırbaş
Davul Metodu 1	Salim Ağırbaş
Davul Metodu 2	Salim Ağırbaş
Davul Metodu 3	Salim Ağırbaş
Modern Davul Metodu	Salim Ağırbaş

BULGULAR

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarının Yazarlarına Yönelik Bulgular

Bu bölümde davul metodu yazarlarına ait demografik bilgilere yönelik bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 2. *Türkiye’de Davul Eğitimi ile İlgili Yazılan Metotlar ve Yazar İsimleri*

Yazar İsimleri	Metot İsimleri
Bilge Candan	Davulların Hâkimi
Bilge Candan	Davul Atölyesi 2
Bilge Candan	Davul Atölyesi 3
Fatih Saatlioğlu	Çocuklar İçin Bateria Metodu
Gerçek Dorman	52 Haftada Temel Davul Dersleri
İlhan Özdeniz	Davul Metodu
Ramazan Ağačkaya	Küçük Bateristler Davul Metodu 1
Salim Ağırbaş	Davul Metodu
Salim Ağırbaş	Davul Metodu 1
Salim Ağırbaş	Davul Metodu 2
Salim Ağırbaş	Davul Metodu 3
Salim Ağırbaş	Modern Davul Metodu

Tablo 2’de görüldüğü gibi 12 farklı metoda karşılık 6 farklı yazar bulunmaktadır. Fatih Saatlioğlu, Gerçek Dorman, İlhan Özdeniz, Ramazan Ağačkaya’ya ait 1’er yayın, Bilge Candan’a ait 3 yayın, Salim Ağırbaş’a ait 5 yayın olduğu görülmektedir.

Tablo 3. *Metot Yazarlarının Cinsiyetlere Göre Dağılımı*

Cinsiyet	f	%
Erkek	6	100
Kadın	-	-
Toplam	6	100

Tablo 3’te yazarların cinsiyet dağılımlarına bakıldığında tamamının (%100) erkek olduğu görülmektedir. Ülkemizde davul eğitimiyle ilgilenen ve metot yayınlamış kişilerin çoğunluğunun erkek olduğu söylenebilir.

Tablo 4. *Metot Yazarlarının Eğitim Düzeylerine Göre Dağılımları*

Metot yazarlarının eğitim düzeyleri	f	%
Lisans	1	16,66
Belirtilmemiş	5	83,33
Toplam	6	100

Tablo 4’e göre metot yazarlarından yalnızca 1’i (%16,66) eğitim düzeyi ile ilgili bilgilere yer vermiştir. Bu bilgiye göre Gerçek Dorman, Berklee College of Music’te Rock, Funk ve Caz davulculuğu üzerine eğitim aldığını metodunda belirtmiştir. 5 metot yazarı ise (%83,33) eğitim düzeyleri hakkında bilgilere yer vermemiştir.

Tablo 5. *Metot Yazarlarının Mesleklerine Göre Dağılımları*

Meslekler	f	%
Özengen müzik eğitimcisi	6	100
Toplam	6	100

Tablo 5’e bakıldığında yazarların tamamının özengen müzik kurumlarında eğitimci olarak görev yaptıkları görülmektedir. Dolayısıyla özengen müzik eğitimi kurumlarında çalışan davul eğitimcilerinin davul metodu yazma oranı, mesleki müzik eğitimi kurumlarında görev yapan davul eğitimcilerinin metot yazma oranına göre daha fazla olduğu söylenebilir.

Tablo 6. *Metot Yazarlarının Çalıştıkları Kurumlara Ait Bilgilerin Dağılımı*

Yazarlar	Görev Yeri
Bilge Candan	-
Fatih Saatlioğlu	T.C. MEB Özel Likya Sanat Akademisi
Gerçek Dorman	KV331 Audio Synthmaster Ürün Müdürü/Ses Tasarımcısı
İlhan Özdeniz	-
Ramazan Ağaçkaya	İstanbul Kültürel İletişim Vakfı
Salim Ağırbaş	-

Tablo 6’da yer alan bilgilere göre, Salim Ağırbaş, Bilge Candan, İlhan Özdeniz ve Fatih Saatlioğlu’nun özengen müzik eğitimcisi olarak, Gerçek Dorman’ın KV331 Audio Synthmaster ürün müdürü/ses tasarımcısı olarak, Ramazan Ağaçkaya’nın İstanbul Kültürel İletişim Vakfı’nda çalıştıkları görülmektedir. Elde edilen bu bilgilere göre müzik öğretmeni veya akademisyen olarak görev yapan bir yazarın bulunmamasının dikkat çekici bir sonuç olduğu düşünülmektedir. Bu sebeple davul bölümünün bulunduğu okullardaki eğitmenlerin batı müziği davul eğitimi alanında ve dolayısıyla halihazırda yurt dışında yazılmış olan davul metotlarıyla derslerini yürüttükleri, bu sebeple bir davul metodu yayınlamamış olabilecekleri söylenebilir.

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarının Özelliklerine Yönelik Bulgular

Bu bölümde metotların fiziksel boyutu, cilt türü, basım yılı ve basım yeri gibi yapısal özellikleri incelenerek, oluşturulan tablolar aracılığıyla, davul metotlarının fiziksel ve yayın durumları hakkında genel bir bakış sunulması amaçlanmıştır.

Tablo 7. *Davul Metotlarının Boyutlarına Göre Dağılımları*

Boyut	f	%
A4 boyutu	12	100
Toplam	12	100

Davul metodu ebatlarına ait bilgilere göre tümünün A4 boyutunda olduğu görülmektedir. A4 boyutundaki metotların kullanıcılara kullanma, okuma ve taşıma kolaylığı sağlayacağı için tercih edildiği düşünülmektedir.

Tablo 8. *Davul Metotlarının Cilt Türlerine Göre Dağılımları*

Cilt türü	f	%
Tutkallı	10	83,3
Spiralli	2	16,6
Toplam	12	100

Tablo 8’de incelenen metotlardan 10’unun (%83,3) tutkallı, 2’sinin (%16,6) spiralli olduğu görülmektedir. Tutkallı metotların zaman içerisinde kullanımdan dolayı yıpranacağı ve kullanım zorluğu yaratacağı öngörülmektedir. Çalgı metotlarının öğrenciler tarafından genellikle nota sehpa üzerine konularak kullanıldıkları göz önünde bulundurulduğunda davul metotlarının spiralli tercih edilmesinin kullanım kolaylığı sağlayacağı düşünülmektedir.

Tablo 9. *Davul Metotlarının Basım Yıllarına Göre Dağılımları*

Basım Yılı	f	%
2021	2	16,6
2020	1	8,3
2013	2	16,6
2011	1	8,3
2005	1	8,3
1979	1	8,3
1969	1	8,3
1968	2	16,6
1967	1	8,3
Toplam	12	100

Tablo 9’a göre araştırmada incelenen metotların 1967’den itibaren yayınlanmaya başlandığı, 1967-2000 yılları arasında toplam 5 metodun yayınlandığı görülmektedir. 2005 yılından günümüze kadar olan süreçte ise 7 metot yayınlanmıştır. Gelişen teknoloji ile birlikte imkanların artması, bilgi ve kaynaklara daha kolay ve hızlı ulaşılabildiğinden, günümüzde metot yazımının diğer yıllara göre daha kolaylaştığı söylenebilir.

Tablo 10. *Davul Metotlarının Basım Yerlerine Göre Dağılımı*

Basım Yeri	f	%
İstanbul	9	75,1
İzmir	1	8,3
Ankara	1	8,3
Muğla	1	8,3
Toplam	12	100

Metotların yayınlandıkları şehirlere göre dağılımlarını gösteren tabloya göre, İstanbul’da 9 (%75,1), Ankara’da 1 (%8,33), İzmir’de 1 (%8,33) ve Muğla’da 1 (%8,33) metot yayınlanmıştır. Bu sonuç, İstanbul’daki yayın ve basım imkanlarının diğer şehirlere göre daha ulaşılabilir ve çeşitli olmasıyla açıklanabilmektedir.

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarında Oturuş, Duruş, Tutuş Tekniği ve Çeşitli Çalım Tekniklerinin Bulunma Durumlarına Yönelik Bulgular

Bu bölümde, Türkiye’de yayınlanan davul metotlarında oturuş, duruş, tutuş teknikleri ve temel çalım tekniklerine ilişkin içeriklerin yer alma durumları incelenmiştir.

Tablo 11. *Davul Metotlarında Oturuş, Duruş, Tutuş ile İlgili Görsellerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımı*

Görsellerin Bulunma Durumu	f	%
Var	8	66,66
Yok	4	33,33
Toplam	12	100

Tablo 11’e göre araştırma kapsamında incelenen metotların 8’inde (%66,66) duruş, oturuş, tutuş hakkında görsel bilgilere yer verildiği, 4’ünde (%33,33) ise bu bilgilerin yer almadığı görülmektedir. Metotların çoğunun başlangıç ve orta seviyede olduğu göz önünde bulundurulduğunda, metotlardan çoğunda bir çalgıyı çalmanın ilk adımlarından biri olan duruş, oturuş ve tutuşa dair bilgilerin görsellerde desteklenmesinin tutarlı olduğu düşünülmektedir. Bunun yanında görsel zekaya sahip davul öğrencileri açısından görsellerle desteklenen bilgilerle öğrenimlerinin pekişeceği, çeşitli baget tutuşları ile ilgili bilgilerin yer aldığı metotlarda bu tutuşlara dair de görsellerin bulunmasının faydalı olabileceği söylenebilir.

Tablo 12. *Davul Metotlarında Çalım Tekniğine Ait Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Çalım Tekniğine Ait Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	8	66,66
Yok	4	33,33
Toplam	12	100

Tablo 12’de, metotlarda çalım tekniği ile ilgili bilgilerin bulunma durumları yer almaktadır. Buna göre metotların çoğunluğunda (%66,66) bu bilgiler yer alırken “Davul Atölyesi 2”, “Davul Atölyesi 3”, “Davulların Hakimi”, “Davul Metodu 3” isimli metotlarda bu bilgilere yer verilmemektedir. Çalgı çalan bireylerin öncelikle o çalgının gerektirdiği çalım (tutuş) tekniğini öğrenmeleri gerekmektedir. Dolayısıyla başlangıç seviyesindeki metotlarda çalım tekniklerine ait bilgilerin kesinlikle yer alması gerektiği düşünülmektedir.

Tablo 13. *Davul Metodlarında Tutuş Tekniği Çeşitlerinin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Metotlar	Alman Tutuş Tekniği	Fransız Tutuş Tekniği	Geleneksel Tutuş Tekniği	Amerikan Tutuş Tekniği
52 Haftada Temel Davul Dersleri	Var	Var	Var	Var
Küçük Bateristler Davul Metodu	Var	-	Var	-
Davul Metodu (İlhan Özdeniz)	Var	-	Var	-
Davulların Hakimi	-	-	-	-
Davul Atölyesi 2	-	-	-	-
Davul Atölyesi 3	-	-	-	-
Çocuklar İçin Bateri Metodu	Var	-	Var	-
Davul Metodu (Salim Ağırbaş)	-	-	Var	-
Davul Metodu 1	-	-	Var	-
Davul Metodu 2	-	-	Var	-
Davul Metodu 3	-	-	Var	-
Modern Davul Metodu	-	-	Var	-

Tablo 13’teki davul metotlarındaki tutuş tekniği çeşitlerine ait bilgilere göre, 52 Haftada Temel Davul Dersleri isimli metotta tüm tutuş teknikleri bulunmaktadır. Bu durum, metot yazarının farklı teknik yaklaşımları öğrencilere tanıtmaya ve karşılaştırmalı öğretim yapma amacına sahip olduğunu düşündürmektedir. Diğer metotlarda ise genellikle yalnızca geleneksel tutuşa yer verilmiş olup, modern teknik çeşitliliğin sınırlı düzeyde ele alındığı görülmektedir.

Tablo 14. *Davul Metodlarında Alman Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Alman Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumu	f	%
Var	4	33,33
Yok	8	66,66
Toplam	12	100

Tablo 14’e göre Alman tutuş tekniğinin çoğu (%66,66) metotta yer almadığı görülmektedir.

Tablo 15. *Davul Metodlarında Fransız Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Fransız Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumu	f	%
Var	1	8,33
Yok	11	91,66
Toplam	12	100

Tablo 15’te metotların Fransız tutuş tekniğine yer verme durumları incelenmiş, bunun sonucunda da yalnızca 1 (%8,33) metotta Fransız tutuş tekniği bulunduğu görülmüştür.

Tablo 16. *Davul Metodlarında Geleneksel Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Geleneksel Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumu	f	%
Var	9	74,99
Yok	3	24,99
Toplam	12	100

Araştırmada incelenen metotların büyük çoğunluğunda (%74,99) Geleneksel tutuş tekniğinin yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 17. *Davul Metodlarında Amerikan Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Amerikan Tutuş Tekniğinin Bulunma Durumu	f	%
Var	1	8,33
Yok	11	91,66
Toplam	12	100

Tabloya göre Amerikan tutuş tekniği de Fransız tutuş tekniğinde olduğu gibi yalnızca 1 (%8,33) metotta yer almaktadır.

Davul metotlarında tutuş tekniklerindeki çeşitlilik, öğrencilere farklı bakış açıları kazandırmaktadır. Öğrenciler dinledikleri müzik türlerine göre farklı tutuş teknikleri tercih edebilmektedir.

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarında Görsel-İşitsel Eklentilerin Bulunma Durumlarına Yönelik Bulgular

Bu bölümde, davul metotlarında görsel ve işitsel eklentilere (CD, DVD, çevrim içi bağlantı vb.) yer verilme durumları incelenmiştir.

Tablo 18. *Davul Metotlarında Görsel-İşitsel Eklenti Bulunma Durumlarına Göre Dağılımı*

Görsel-İşitsel Eklenti Bulunma Durumu	f	%
Var	7	58,33
Yok	5	41,66
Toplam	12	100

Davul metotlarında görsel-işitsel eklentilerin bulunma durumlarına dair sonuçların yer aldığı Tablo 18’e göre; çoğu (%58,33) metotta bulunduğu görülmektedir. Buna göre Youtube platformu üzerinden görsel-işitsel olarak desteklenen metotların; Ramazan Ağaçkaya – “Küçük Bateristler Davul Metodu 1”, Fatih Saatlioğlu – “Çocuklar İçin Bateri Metodu” olduğu, CD ile görsel-işitsel olarak desteklenen metotların; İlhan Özdeniz – “Davul Metodu”, Bilge Candan – “Davulların Hakimi”, hem CD hem de Youtube platformu ile desteklenen metotların ise “Davul Atölyesi 2” ve Davul Atölyesi 3” oldukları tespit edilmiştir. Başlangıç seviyesinde olan öğrenciler bakımından görsel-işitsel desteklerin öğrenmeyi pekiştirerek sürecin daha hızlı ilerlemesine olanak sağlayacağı düşünülmektedir.

Tablo 19. *Davul Metotlarında Temel Müzik Teorisine Ait Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Metotlar	Nota Yerleri	Nota Değerleri
52 Haftada Temel Davul Dersleri	Var	Var
Küçük Bateristler Davul Metodu	Var	Var
Davul Metodu (İlhan Özdeniz)	Var	Var
Davulların Hakimi	Var	Var
Davul Atölyesi 2	Var	-
Davul Atölyesi 3	-	-
Çocuklar İçin Bateri Metodu	Var	Var
Davul Metodu (Salim Ağırbaş)	Var	Var
Davul Metodu 1	Var	Var
Davul Metodu 2	Var	Var
Davul Metodu 3	Var	-
Modern Davul Metodu	Var	Var

Tablo 19’e göre “Davul Atölyesi 3” metodunda nota yerlerine dair bilgilere yer verilmemiştir. “Davul Atölyesi 1” ve “Davul Atölyesi 2” metotlarında bu bilgilere yer verilmiştir. Metot yazarının bu metot serisindeki her metot için bir seviye belirlediği düşünülmektedir. Dolayısıyla “Davul Atölyesi 3” adlı metodun “ileri düzey”i temsil etmesi bakımından bu bilgilere artık yer verilmemesinin tutarlı olduğu düşünülmektedir.

Tablo 20. *Davul Metotlarında Nota Yerlerine Ait Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Nota Yerlerine Ait Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	11	91,66
Yok	1	8,33
Toplam	12	100

Tablo 20’de metotlarda nota yerlerine dair bilgilerin yer alma durumlarına yönelik bulgular yer almaktadır. Bulgulara göre, yalnızca 1 metotta (%8,33) bu bilgilerin yer almadığı görülmüştür.

Tablo 20’de, incelenen metotlarda davul nota yerlerine ilişkin bilgilerin yer alma durumları gösterilmektedir. Bulgulara göre metotların %91,66’sında bu bilgilere yer verildiği, yalnızca bir metotta (%8,33) ilgili içeriğin bulunmadığı tespit edilmiştir. Davul çalgısında nota yerlerinin diğer enstrümanlara göre farklılık göstermesi, bu

bilgilerin metotlarda yer almasını özellikle başlangıç düzeyi açısından önemli kılmaktadır. Bu durum, incelenen metotların büyük kısmında nota yerlerine yönelik temel bilgilere yer verilmesi yönünde olumlu bir eğilim olduğunu göstermektedir.

Tablo 21. *Davul Metotlarında Nota Değerlerine Ait Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Nota Değerlerine Ait Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	9	74,99
Yok	3	24,99
Toplam	12	100

Tabloya göre çoğu metotta (%74,99) nota değerlerine dair bilgiler yer almaktadır. Nota yerleriyle birlikte notaların hangi sürede ve ne uzunlukta çalınacağına ait bilgilerin davul öğrencilerinin çalma becerileri açısından önem arz ettiği düşünülmektedir.

Tablo 22. *Davul Metotlarında Çeşitli Kuramsal Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Metotlar	Çalgının Tarihçesi Hakkında Bilgi	Çalgının Aksam ve Çeşitleri Hakkında Bilgi	Çalgının Akordu Hakkında Bilgi
52 Haftada Temel Davul Dersleri	+	-	-
Küçük Bateristler Davul Metodu	-	+	-
Davul Metodu (İlhan Özdeniz)	-	-	-
Davulların Hâkimi	-	-	-
Davul Atölyesi 2	-	-	-
Davul Atölyesi 3	-	-	-
Çocuklar İçin Bateri Metodu	+	+	+
Davul Metodu (Salim Ağırbaş)	-	-	-
Davul Metodu 1	-	+	-
Davul Metodu 2	-	+	-
Davul Metodu 3	-	-	-
Modern Davul Metodu	-	+	-

Tablo 22’de yer alan bulgulara göre, davul çalgısının tarihçesi hakkındaki bilgilere yalnızca 2 metot yer vermektedir. Tabloya göre bir diğer dikkat çekici bulgu ise davul çalgısının akordu hakkında bilgilerin yer aldığı yalnızca 1 ("Çocuklar İçin Bateri Metodu") metot bulunması olduğu söylenebilir.

Tablo 23. *Davul Metotlarında Çalgının Tarihçesi Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Çalgının Tarihçesi Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	2	16,66
Yok	10	83,33
Toplam	12	100

Çalgının tarihçesi ile ilgili bilgilerin metotlarda yer alma durumlarına ilişkin bulguların verildiği tabloya göre, çoğu (%83,33) sayıda metotta bu bilgilerin bulunmadığı görülmektedir. Öğrencilerin öğrenmek istedikleri çalgının tarihi hakkında bilgi sahibi olmalarıyla, çalgılarını daha da yakından tanıyarak hem motivasyonlarının hem de özverilerinin artacağı düşünülmektedir. Çünkü davul çalgısının geçmişte hangi amaçlarla bulunduğu ve hangi amaçlarla ne gibi durumlarda çalındığı, günümüze kadar uğradığı değişiklikleri bilerek öğrencinin çalgısı hakkında bilgi birikimi kazanacağı ve dolayısıyla çalgısındaki hakimiyetinin de artacağı öngörülmektedir.

Tablo 24. *Davul Metotlarında Çalgının Aksam ve Çeşitleri Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Çalgının Aksam ve Çeşitleri Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	5	%41,66
Yok	7	%58,33
Toplam	12	100

Tablo 24'teki bulgulara göre 5 metotta (%41,66) davul aksamalarının çeşitlerine dair bilgiler bulunmamaktadır. Davul aksamalarına ve çeşitlerine dair bilgilerin yer aldığı metotların, davulu daha geniş bir müzikal çerçevede tanıma ve anlama fırsatı sağlayacağı, dolayısıyla öğrencilerin bu bilgilerle aksamaların arasındaki farkları ayırt ederek teknik bağlamda da çalgılarını daha iyi şekilde tanıyacakları söylenebilir.

Tablo 25. Davul Metotlarında Çalgının Akordu Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları

Çalgının Akordu Hakkındaki Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	1	8,33
Yok	11	91,66
Toplam	12	100

Tablo 25'teki bilgilere göre davul metotlarının yalnızca 1 tanesinde (%8,33) davul akorduna dair bilgiler bulunduğu görülmüştür. Davul akordunun öğrencilere öğretilmesiyle birlikte, öğrencilerin çalgılarında belirli bir ilerleme kaydettikten sonra davulun sesini istedikleri türe ait eserlere yönelik olarak eşlik edebilmelerine olanak sağlayacağı düşünülmektedir. Davulun tonlarını kendi beğeni ve isteklerine göre tasarlamalarıyla, öğrencilerin müzikal ifadelerinin gelişeceği de söylenebilir.

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarında Amaç, Hedef ve Seviye ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumlarına Yönelik Bulgular

Bu bölümde, davul metotlarında yer verilen amaçlar, hedeflenen kazanımlar ve çalgı eğitimine yönelik seviye bilgilendirmelerinin bulunma durumları incelenmiştir.

Tablo 26. Davul Metotlarında Amaç/Hedef ve Seviye ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları

Metotlar	Amaç-Hedef	Seviye
52 Haftada Temel Davul Dersleri	Var	Var
Küçük Bateristler Davul Metodu	Var	Var
Davul Metodu (İlhan Özdeniz)	Var	Var
Davulların Hakimi	Var	-
Davul Atölyesi 2	Var	Var
Davul Atölyesi 3	Var	-
Çocuklar İçin Bateri Metodu	Var	Var
Davul Metodu (Salim Ağırbaş)	Var	Var
Davul Metodu 1	Var	Var
Davul Metodu 2	Var	Var
Davul Metodu 3	Var	Var
Modern Davul Metodu	Var	Var

Davul metotlarında seviyelere dair bilgilerin yer alma durumlarına yönelik bulguların yer aldığı Tablo 26'ya göre, metotlardan “Davul Atölyesi 3” ve “Davulların Hakimi” adlı metotlarda bulunduğu görülmüştür. Amaç-hedefe yönelik bilgiler ise araştırma kapsamında incelenen tüm metotlarda yer almaktadır.

Tablo 27. Davul Metotlarında Amaç ve Hedef ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları

Amaç ve Hedef ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	12	%100
Yok	-	-
Toplam	12	100

Metotların farklı yaş gruplarına ve farklı çalım seviyelerine hitap etme durumu dikkate alındığında, davul metotlarına dair seçimlerin bu bilgiler ışığında yapılabilmesi öngörülmektedir.

Tablo 28. Davul Metotlarında Seviye ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları

Seviye ile İlgili Bilgilerin Bulunma Durumu	f	%
Var	10	%83,33
Yok	2	%16,66
Toplam	12	100

Tablo 28’e göre seviyeye yönelik bilgilerin 10 metotta (%83,33) yer aldığı, 2 metotta (%16,66) ise yer almadığı sonucuna ulaşılmıştır. Metotlarda seviyeye dair bilgilerin bulunması, öğrencilerin seviyelerine göre onlara kılavuzluk edebilecek metodun seçimi açısından önem arz etmektedir. Bunun nedeni ise öğrenciye yönelik eğitim programının metot ile oluşturulabilecek olduğu düşünülmektedir. Yetenek seviyelerine göre seçilecek olan metodun, öğrencilerin motivasyonlarına iyi yönde katkı sağlayacağı, bu sebeple öğrencilerin çalgılarına daha fazla çalışacakları öngörülmektedir.

Türkiye’de Yayınlanan Davul Metotlarında Ritmik Solfejlerin, Eserlerin ve Atak Çalışmalarının Bulunma Durumlarına ve Metotlardaki Çalışmaların Ölçü Yapısı Dağılımına Yönelik Bulgular

Bu bölümde, davul metotlarında ritmik solfejlere, eser örneklerine ve atak çalışmalarına yer verilip verilmediği ile bu çalışmalarda kullanılan ölçü yapılarına ilişkin bulgular sunulmuştur.

Tablo 29. *Davul Metotlarında Ritmik Solfejlerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Ritmik Solfejlerin Bulunma Durumu	f	%
Var	1	8,33
Yok	11	91,66
Toplam	12	100

Tablo 29’daki bulgulara göre içeriğinde ritmik solfej (bona) yer alan yalnızca 1 (%8,33) metot olduğu görülmüştür. Davul çalgısı bütünüyle ritme dayalı bir enstrümandır. Dolayısıyla başlangıç seviyesindeki öğrencilerin ritmik solfejle birlikte öncelikle ritim becerilerinin güçlendirilmesi gerektiği söylenebilir.

Tablo 30. *Davul Metotlarında Eserlerin Bulunma Durumlarına Göre Dağılımları*

Eserlerin Bulunma Durumu	f	%
Var	1	8,33
Yok	11	91,66
Toplam	12	100

Tablo 30’da metotlarda eserlere yer verilme durumlarına ilişkin bulgular bulunmaktadır. İncelemeler sonucunda yalnızca “Çocuklar İçin Bateria Metodu” adlı metotta notaya alınmış eserlerin bulunduğu görülmüştür. Bu metotta öğrencilere farklı türdeki eserleri görme ve çalışma fırsatı sunulmakta ve davuldaki seviyelerini geliştirmek amaçlanmaktadır. Metotlarda yer alan eserlerin, öğrencilerin davul çalışma isteklerine katkıda bulunacağı ve eşlik edebilme becerilerini geliştirme yolunda destek olacağı göz önünde bulundurulmaktadır. Davul metotlarında yer alan her bir eser, öğrencilere çeşitli tür müzikleri ve çeşitli zorluk seviyelerini tanıma şansı tanımaktadır. Metotlarında eser bulunmayan yazarların öncelikle temel tekniklerin öğretilmesini hedefledikleri düşünülmektedir.

Tablo 31. *Davul Metotlarında Atak Çalışmalarının Durumlarına Göre Dağılımları*

Atak Çalışmalarının Bulunma Durumu	f	%
Var	6	%49,99
Yok	6	%49,99
Toplam	12	100

Tabloya göre “Modern Davul Metodu”, “Çocuklar İçin Bateria Metodu”, “52 Haftada Temel Davul Dersleri”, “Davul Metodu 2” ve “Davul Metodu (İlhan Özdeniz)” adlı metotlarda atak çalışmalarına yer verildiği görülmektedir. Atak çalışmaları, özellikle baget hakimiyeti, hız kontrolü, vuruş çeşitliliği ve senkoplu ritimlerin uygulanması gibi teknik becerilerin gelişimini desteklemektedir. Bu nedenle, bu tür çalışmaları içeren metotların, öğrencilerin el tekniği, koordinasyon, tempo kontrolü ve karmaşık ritim yapılarıyla başa çıkma becerilerini ileri düzeye taşıma konusunda katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

Tablo 32. “Gerçek Dorman – 52 Haftada Temel Davul Dersleri” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	1217	85,10
2/4	78	5,45
12/8	41	2,86
6/8	27	1,88
3/4	18	1,25
7/8	8	0,55
5/8	8	0,55
9/8	8	0,55
11/8	4	0,27
9/4	3	0,20
5/4	3	0,20
7/4	3	0,20
6/4	2	0,13
13/8	1	0,06
10/8	1	0,06
Toplam	1430	100

Tablo 32’deki ölçü sayısı dağılımlarına göre; 52 Haftada Temel Davul Dersleri metodunun %85’inde 4/4’lük ölçü yapısının yer aldığı görülmektedir. Bulgulara göre farklı ölçü yapıları daha düşük sayıda bir dağılım göstermektedir. Basit yapıda olan 4/4’lük ölçü yapısının ve çeşitli ritim kalıplarının bu ölçü yapısı eşliğinde öğrenilmesinin anlaşılabilirliği kolaylaştıracağı öngörülmektedir.

Tablo 33. “Ramazan Ağaçağkaya - Küçük Bateristler” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	96	81,35
3/4	22	18,64
Toplam	118	100

Tablo 33’teki bilgilere göre metotta sadece 2 ölçü yapısı yer almaktadır. Sayıca fazla bulunan ölçü yapısının 4/4’lük (%81,35) ölçü yapısı olduğu görülmektedir. Küçük yaş gruplarına hitap eden bu metodun, o yaştaki öğrencilerin kolaylıkla anlayabilecekleri basit ölçü yapılarını içermesinin tutarlı olduğu düşünülmektedir.

Tablo 34. “İlhan Özdeniz – Davul Metodu” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	556	98,75
6/8	4	0,71
3/4	2	0,35
3/8	1	0,17
Toplam	563	100

Tablo 34’e göre “Davul Metodu”nda en fazla 4/4’lük (%98,75) ölçü yapısının bulunmaktadır. Bununla birlikte İlhan Özdeniz, 3/8’lik ve 6/8’lik ölçü yapılarını da öğrencilere kavratılabilmeyi hedeflemektedir.

Tablo 35. “Bilge Candan – Davulların Hakimi” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	347	88,74
9/8	16	4,09
7/8	12	3,06
10/8	8	2,04
12/8	6	1,53
5/8	2	0,51
Toplam	391	100

Tablo 35’te “Davulların Hakimi” adlı metotta yer alan ölçü yapısı dağılımlarına göre en fazla 4/4’lük ölçü yapısı (%88,74) bulunmaktadır. Basit ölçü yapıları haricinde karmaşık yapıdaki ölçü yapılarının da az sayıda bulunduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Tablo 36. “Bilge Candan – Davul Atölyesi 2” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	365	92,40
12/8	30	7,60
Toplam	395	100

Bilge Candan’a ait “Davul Atölyesi 2” metodunda yer verilen ölçü yapılarına göre 4/4’lük ölçü yapısının diğer ölçü yapılarına göre daha çok (%92,40) bulunduğu görülmüştür. Bu tablodaki ilgi çekici sonucun karmaşık yapıda olan 12/8’lik ölçü yapısına yer verilmesi olduğu düşünülmektedir.

Tablo 37. “Bilge Candan – Davul Atölyesi 3” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
12/8	801	98,52
4/4	12	1,47
Toplam	813	100

Tablo 37’de Bilge Candan’a ait “Davul Atölyesi 3” adlı metotta, bir önceki metodun aksine 12/8’lik ölçü yapısında daha fazla yer verildiği görülmüştür. Buna göre Candan, “Davul Atölyesi 2”de öğrencilere 12/8’lik ölçü yapısını tanıtarak, bir sonraki metotta ölçü yapısının daha kapsamlı şekilde anlaşılmasını sağlamayı hedeflemektedir.

Tablo 38. “Fatih Saatlioğlu – Çocuklar için Bateria Metodu” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	87	94,56
6/8	5	5,43
Toplam	92	100

Tablo 38’de ölçü yapılarına göre incelenen metotta yazarın, öğrencilere ilk olarak basit yapıda olan 4/4’lük ölçü yapısını öğretmeyi, daha sonra karmaşık yapıya sahip 6/8’lik ölçü yapısını öğretmeyi hedeflediği söylenebilir. Yaş grubu olarak küçük yaş grubuna hitap eden bu davul metodu ile ölçü yapılarına ait sonuçların birbirleriyle örtüştüğü düşünülmektedir.

Tablo 39. “Salim Ağırbaş – Davul Metodu” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	13	41,93
2/4	6	19,35
3/4	6	19,35
9/8	2	6,45
12/8	1	3,22
6/8	1	3,22
7/8	1	3,22
5/8	1	3,22
Toplam	31	100

Salim Ağırbaş’ın yazmış olduğu “Davul Metodu” adlı metottaki çalışmaların daha az sayıda olduğu göze çarpmaktadır. En fazla yer verilen ölçü yapısının 4/4’lük (%41,93) ölçü yapısı olduğu ortaya çıkmıştır. Yazar bu metotta karmaşık yapıdaki ölçü yapılarını öğrencilere tanıtmak amacıyla az sayıda da olsa yer verdiği söylenebilir.

Tablo 40. “Salim Ağırbaş – Davul Metodu I” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	18	49,99
2/4	6	16,66
3/4	6	16,66
9/8	2	5,55
6/8	1	2,77
12/8	1	2,77
7/8	1	2,77
5/8	1	2,77
Toplam	36	100

Tablo 40’da Salim Ağırbaş’a ait bir diğer metot olan “Davul Metodu 1” ölçü yapılarına göre incelenmiştir. Bu metotta da 4/4’lük basit ölçü yapısına, diğer ölçü yapılarına göre daha fazla sayıda (%49,99) yer verildiği görülmüştür.

Tablo 41. “Salim Ağırbaş – Davul Metodu 2” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	115	89,84
3/4	9	7,03
2/4	2	1,56
5/4	1	0,78
10/8	1	0,78
Toplam	128	100

Salim Ağırbaş’a ait bir diğer metot olan “Davul Metodu 2” adlı metotta, yazarın daha önceki metotlarında yer vermediği 5/4’lük ölçü yapısı dikkat çekmektedir. En fazla sayıda bulunan ölçü yapısının 4/4’lük (%89,84) ölçü yapısı olduğu görülmüştür. Bununla birlikte 3/4’lük ölçü yapısına ait çalışmaların sayısı (%7,03) da artmıştır.

Tablo 42. “Salim Ağırbaş – Davul Metodu 3” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	151	87,28
3/4	9	5,20
5/4	5	2,89
6/8	5	2,89
2/4	1	0,57
5/8	1	0,57
9/8	1	0,57
Toplam	173	100

Tablo 42’de “Davul Metodu 3” adlı metotta yer alan ölçü yapıları incelenmiş, bunun sonucunda yine 4/4’lük ölçü yapısının diğer ölçü yapılarına göre daha fazla (%87,28) yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Ağırbaş “Davul Metodu 2” adlı metodunda öğrencilere tanıtmayı hedeflediği 5/4’lük (%2,89) ölçü yapısına ait çalışmaları, bu metodunda daha iyi kavranması için arttırmıştır. Bununla birlikte Ağırbaş’ın metotlarında yer alan çalışma sayılarının da giderek arttığı görülmektedir.

Tablo 43. “Salim Ağırbaş – Modern Davul Metodu” Metodundaki Ölçü Yapısı Dağılımı

Ölçü Yapısı	f	%
4/4	306	88,43
3/4	12	3,46
6/8	9	2,60
2/4	7	2,02
5/4	4	1,15
9/8	3	0,86
5/8	2	0,57
12/8	1	0,28
7/8	1	0,28
11/8	1	0,28
Toplam	346	100

Tablo 43’te “Modern Davul Metodu” adlı metotta Ağırbaş’ın en fazla sayıda yer vermiş olduğu ölçü yapısının 4/4’lük ölçü yapısı olduğu belirlenmiştir. Ayrıca Ağırbaş metotlarındaki çalışma sayılarını ciddi düzeyde artış olduğu tespit edilmiştir. Salim Ağırbaş’ın daha önceki metotlarında yer almayan 7/8’lik, 12/8’lik ve 11/8’lik ölçü yapılarına bu metotta yer verdiği görülmüştür.

TARTIŞMA, SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu bölümde, araştırmadan elde edilen bulgular önceki çalışmalarla karşılaştırılarak tartışılmış; çalışmanın genel sonuçlarına ve alana yönelik önerilere yer verilmiştir.

Tartışma

Araştırmadaki metotların fiziksel özelliklerine bakıldığında, tüm metotların boyutunun A4 olduğu ve çoğunun (%83,3) tutkallı olduğu görülmüştür. Kulay (2019)’ın üflemeli çalgı metotlarına yönelik araştırmasında da çoğu metodun tutkallı olduğu ve spiralli çok az sayıda metod bulunduğu belirtilmiştir. Buna göre iki araştırmanın sonuçları benzerlik göstermektedir. Kaya (2019)’nın bağlama metotlarına yönelik araştırmasındaki bulgulara göre incelenen 8 metodun yarısının tutkallı yarısının ise spiralli olduğu görülmektedir. Çalgı eğitiminde metodun fiziksel biçimi, özellikle uzun süreli kullanımlarda sayfaların kolay açılabilmesi, sağlamlığı ve ergonomik kullanımı açısından önem arz etmektedir. Spiralli metotlar, sayfaların kolay açılması ve çalışırken çalgı ile birlikte rahat bir şekilde kullanılabilmesi bakımından öğrenci ve öğretmen açısından önemli avantajlar sunmaktadır. Bu nedenle, çalgı metotlarının fiziksel olarak daha işlevsel biçimlerde sunulması, pedagojik verimliliği destekleyecek bir unsurdur. Ancak buna karşın hem bu çalışmada hem de benzer diğer araştırmalarda tutkallı metotların yaygınlığı, yayın politikaları, maliyet unsurları ya da geleneksel basım tercihleri gibi etkenlerle açıklanabilir. Bu durum, çalgı metotlarının yalnızca içerik açısından değil, fiziksel tasarım açısından da eğitim sürecine etkisi bağlamında yeniden değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Oturuş, tutuş ve duruş kavramlarının doğru şekilde kavranılması çalgı eğitiminde önemlidir. Metotlarda görsel eklentilerin bulunmasının bu sebeple önem arz ettiği düşünülmektedir. İncelenen çoğu metotta görsel eklentiler yer almıştır. Başlangıç viyola metotlarını inceleyen Ece, Dönmez ve Kınıklı (2013), %81,25’inin beden pozisyonu, %62,5’inin yayın tutuluş şekli ve sol el konumu, %68,75’inin çalgının tutuluşuyla alakalı bilgileri içermediğini tespit etmişlerdir. Bu bulgular, çalışmamızda incelenen davul metotlarının da önemli bir kısmında beden pozisyonu, baget tutuşu ve çalgıya yönelik temel fiziksel yönlendirmelere ilişkin temel bilgilerin yeterince ele alınmamasıyla örtüşmektedir. Her iki çalışmada da başlangıç düzeyinde eğitimi hedefleyen metotların, çalgıya özgü temel fiziksel yönlendirmelere gereken önceliği vermediği düşünülmektedir. Bu durumun, çalgı eğitiminde öğrencilerin doğru bir teknik altyapı oluşturmalarını zorlaştırabileceği gibi, ilerleyen süreçte çalma verimini ve müzikal gelişimi olumsuz etkileyebilecek potansiyel sorunlara da işaret ettiği söylenebilmektedir.

Görsel eklentilerin çoğu davul metodunda olduğu tespit edilmiştir. Kulay (2019) görsel eklentilerin, incelediği çok sayıda metotta yer aldığını belirtmiştir. Öğrencilerin çalgı eğitimindeki birçok unsuru görerek çalışabilmelerine olanak sağlayan görsel eklentilerin, çalgı metotlarında yer almasının önem arz ettiği söylenebilir. Viyola metot kitaplarını inceleyen Ece, Dönmez ve Kınıklı (2013) metotların hiçbirinde görsel ve işitsel eklentilerin bulunmadığını belirtmiştir. Bu noktada iki araştırmanın sonuçları farklılık göstermektedir. Davul eğitiminin sadece motor beceri geliştirme değil, duygusal düzenleme süreçlerinde de etkili olabileceği dikkate alındığında (Winkelman, 2003), metotlarda daha fazla görsel-işitsel destek materyaline yer verilmesi önem arz etmektedir. Eğitim teknolojisinin araç ve gereçlerinin kullanımının öğretimin niteliğini güçlendirdiğinden yola çıkıldığında; ortaokul müzik ders kitaplarındaki ünite değerlendirmelerinde görsel beceriye yönelik ünite değerlendirmelerin olduğu ancak araştırma, dinleme, söyleme, hareket etme ve müzik teknolojisini kullanma becerisine yönelik ünite değerlendirmelerin bulunmadığı benzer şekilde dikkat çekmektedir (Çelik, Özyayın ve

Barışeri Ahmethan, 2023).

Araştırmada geleneksel tutuş tekniği metotların büyük kısmında yer alırken, Amerikan, Fransız ve Alman gibi alternatif tekniklere daha sınırlı düzeyde yer verildiği tespit edilmiştir. Bu durum, metotların çoğunlukla geleneksel eğilimleri sürdürdüğünü ve modern teknik çeşitliliği sınırlı biçimde ele aldığını göstermektedir. Brown (2023), perküsyon öğretiminde tutuş tekniklerinin çeşitlendirilmesinin hem öğrenci gelişimi hem de öğretmen yeterliği açısından önemli olduğunu vurgulamaktadır. Araştırmadaki metotlarda bu çeşitliliğin sınırlı kalması, teknik esnekliğin metotlarda yeterince teşvik edilmediğini ortaya koymaktadır. Bu bağlamda, mevcut metotların daha geniş teknik yelpazeleri içerecek şekilde güncellenmesi, çağdaş eğitim anlayışıyla daha uyumlu hale gelmelerini sağlayabilir. Araştırma kapsamında incelenen metotlardaki alternatif tutuş tekniklerine sınırlı yer verilmesi, Hoch'un (2018) vurgu yaptığı teknik çeşitlilik anlayışıyla tam anlamıyla örtüşmemektedir. Günümüz perküsyon eğitiminde farklı tekniklere yer verilmesi, öğrencinin esneklik ve ifade becerilerini artırmaktadır.

Davul öğrenmeye yeni başlayan öğrenciler için, diğer çalgılardan farklı bir nota yazım sistemine sahip olan davulun notasyonunun, davul metotlarında öğretilmesinin önem arz ettiği düşünülmektedir. Araştırmada incelenen metotlarda da nota yerlerine dair bilgilerin bulunmasının, metot yazarlarının da bu duruma önem verdikleri anlamına geldiği söylenebilir. Kaya (2019) araştırmasında incelediği çok sayıda metotta nota yerleri hakkında bilgilerin yer aldığı, Kulay (2019) çalgı metotlarından 2 tanesi dışında diğer tüm metotların bu bilgileri içerdiği sonucuna ulaşmışlardır. Müzik eğitimine yeni başlayan öğrencilerin, önceden nota değerleri hakkında bilgilerinin olmayabileceği dikkate alındığında çalgı metotlarında nota değerlerinin de bulunması gerekmektedir. Buna rağmen araştırmada incelenen davul metotlarından 3'ünde nota değerleri hakkında bilgilerin yer almadığı sonucuna ulaşılmıştır. Kulay (2019) araştırmasında fazlaca metotta nota değerlerinin yer aldığını tespit etmiştir. Bu anlamda araştırma sonuçları benzerlik göstermektedir. Kaya (2019) ise incelediği metotların birçoğunda nota değerlerine ait bilgilerin bulunmadığı sonucuna ulaşmıştır. Gürkan Öztürk ve Özkan (2016), keman metotlarının keman eğitimine yeni başlayan başlangıç seviyesindeki 4-7 yaş grubu çocuklara, temel müzik bilgilerini kazandırmaları gerektiğini belirtmişlerdir. Bu bağlamda, davul metotlarında nota bilgisine sistemli bir şekilde yer verilmesi, temel müzik eğitiminin sağlıklı bir şekilde ilerlemesi açısından önemli görünmektedir. Nünukoğlu ve Nayir (2022) keman metotlarını inceledikleri araştırmalarında Aydın Özden metodunda nota öğretiminin bulunduğunu, Abdulkadir Töre'nin metodunda yalnızca nota değerlerine dair bir tablonun olduğu, Mustafa Sunar'a ait metotta ise nota öğretiminin bulunmadığı sonucuna ulaşmışlardır. Benzer şekilde, bu araştırmada da incelenen davul metotlarının büyük çoğunluğunda nota yerlerine dair bilgilere yer verildiği tespit edilmiş; ancak bazı metotlarda bu bilgilerin sınırlı olduğu görülmüştür. Bu durum, çalgı eğitiminde nota bilgisinin aktarımı konusunda çalgı türlerine ve yazar yaklaşımlarına göre çeşitlilik olabileceğini göstermektedir. Aydın Özden ve Mustafa Sunar tarafından yazılan Türk Musikisi keman metotlarında, temel bilgi ve davranışlara yer verildiği ve bu bilgilerin görsellerle desteklendiği görülmektedir. Buna karşın, Abdulkadir Töre'nin metodunda temel eğitim unsurlarının eksik olduğu, dolayısıyla bu metodun başlangıç seviyesinden ziyade belirli bir düzeye ulaşmış bireyler için uygun olduğu söylenebilir (Nünukoğlu & Nayir, 2022). Benzer bir durum, bu araştırmada incelenen bazı davul metotlarında da gözlenmiştir. Özellikle temel nota bilgisi, tutuş teknikleri ve başlangıç düzeyine uygun açıklamalar bakımından eksiklikler barındıran metotlar, davul eğitimine yeni başlayan bireyler için yetersiz kalabileceği; ancak belirli teknik becerilere sahip öğrenciler için kullanılabileceği değerlendirilmiştir. Bu bulgu, müzik eğitimi metotlarının hedef kitlelerine uygun yapılandırılması gerektiğini bir kez daha ortaya koymaktadır.

İncelenen metotların davul tarihi hakkındaki bilgileri içermeye durumlarına yönelik bulgulara göre, metotlardan sadece 2’sinde (%16,66) yer aldığı, davul aksamalarına dair bilgilerin ise metotlardan 5’inde (%41,66) yer aldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bir çalgıyı iyi bir şekilde öğrenmek ve icra edebilmenin temel yollarından birinin de o çalgıyı tanımak olduğu düşünülmektedir. Öğrencilerin çalgının bölümleri, çalgının tarihçesi, çalgının akort edilme şekli ile ilgili bilgileri çalgı metotlarından öğrenebilmelerinin önem arz ettiği öngörülmektedir. Kaya (2019) az sayıda metotta çalgı bölümlerine dair bilgilerin yer aldığı ve sadece 2 metotta çalgının tarihçesine dair bilgilerin yer aldığı sonucuna ulaşmıştır. Ece, Dönmez ve Kınıklı (2013), viyola metotlarının tümünde çalgının tarihçesine dair, çok sayıda metotta çalgının akort edilmesine dair ve yarısından fazlasında çalgının fiziksel özelliklerine dair bilgilerin bulunmadığını tespit etmişlerdir. Araştırma sonuçlarının bu bağlamda benzerlik gösterdiği düşünülmektedir.

Davul metotlarının amaç ve hedeflere dair bilgiler içermeye durumlarına göre, bütün davul metotlarında bu bilgilerin bulunduğu görülmüştür. Öğretmenler ve öğrencilerin davul eğitiminde tercih edecekleri metotlarda amaçlanan ve hedeflenen konuların hangileri olduğuna dair bilgiler edinmesinin, metot seçimlerini etkileyen bir unsur olduğu düşünülmektedir. Aynı zamanda eğitim sürecinde tercih edilecek metodun seviye ile ilgili bilgiler içermesinin de bu seçim sürecinde belirleyici bir rolü olduğu söylenebilir. Kaptan (2022), Batı kaynaklı çalgı metotlarında öğretim düzeylerinin genellikle başlangıç, orta ve ileri olmak üzere yapılandırıldığını; buna karşın Türkiye’de Türk Müziği çalgıları için hazırlanan birçok metodun bu tür bir sistematik düzeylendirmeye sahip olmadığını ifade etmektedir. Bu çalışmada ise metotların büyük çoğunluğunda (83,33) seviye ile ilgili bilgilerin yer aldığı tespit edilmiştir. Bu durum, çalgı eğitimi sürecinde yapılandırılmış bir pedagojik ilerleyişin sağlanabilmesi açısından, metot yazarlarının seviyelendirme sistemlerini daha açık ve tutarlı biçimde sunmalarının önemini ortaya koymaktadır. Damar ve Sakin (2022) tarafından yapılan çalışmada ise, öğretim elemanlarının büyük çoğunluğunun metot tercihlerini öğrenci seviyelerine göre belirlediği görülmüştür. Bu doğrultuda, seviyelendirme bilgisinin açık ve sistematik olarak sunulmadığı metotların, eğitimcilerin tercihlerini zorlaştırabileceği ve uygulamada pedagojik eksiklikler yaratabileceği söylenebilir.

Araştırma sonuçlarına göre davul metotlarından yalnızca 1 tanesi (Çocuklar İçin Bateria Metodu) eser içermektedir. Küçük yaş öğrenciler için davul eğitiminde çalışılacak etütlerle beraber eserler üzerinde de çalışmalar yapılmasının motivasyonlarında bir artış meydana getireceği öngörülmektedir. Bununla birlikte öğrencilerin öğrenmiş oldukları unsurları eserlerle birlikte uygulamaya çalışmalarının, davul çalımlarını da iyi yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Yine de araştırmada incelenen 12 davul metodundan 11 tanesinin eser içermemesinin dikkat çekici bir sonuç olduğu söylenebilir. Nuhoğlu ve Ünal Akbulut (2021)’un araştırmalarında “Rock Gitar ve Teori” adlı metodu inceledikleri ve bu metotta repertuarın yer aldığı görülmüştür.

Davul metotlarındaki ölçü yapılarına dair dağılımlarda çoğu metotta (%90,16) çalışmaların çoğunluğunun 4/4’lük ölçü yapısında olduğu görülmüştür. Davul enstrümanı Batı menşeli olarak kabul edildiğinden, öğrenme sürecinde karmaşık ölçü yapılarından ziyade daha kolay anlaşılabilir olduğu düşünülen 4/4’lük ölçü yapısıyla çalışmaların ilerlemesinin tutarlı olduğu söylenebilir. Buna rağmen araştırmada Türkiye’deki davul metotları incelendiğinden, yani tüm metot yazarlarının Türk olması sebebiyle, Türk Müziği’nin içinde sıklıkla karşılaşılan karmaşık (aksak) ölçü yapısındaki eserleri de öğrencilerin aşına olmalarını sağlamak amacıyla, daha fazla yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir. Elkaya (2019) araştırmasında kanun eğitim metotlarını incelemiş ve bunun sonucunda metotlarda daha çok basit yapıdaki usüllerin bulunduğunu tespit etmiştir. Bu sebeple Elkaya (2019)

çalgı çalmaya yeni başlamış olan öğrencilerin basit yapıdaki usülleri daha kolay anlaşılabilirliğini belirtmiştir.

SONUÇ

Araştırmaya ait ilk alt problem doğrultusunda; araştırma kapsamındaki tüm metot yazarlarının erkek olduğu, metodunda eğitim düzeyini belirten yalnızca 1 (%16,66) yazar olduğu, tüm davul metodu yazarlarının özegen müzik eğitimcileri oldukları, 3 metot yazarının metotlarında görev yaptıkları yeri belirttikleri tespit edilmiştir. Araştırmada incelenen tüm davul metotlarının erkek yazarlar tarafından yayınlanmış olması, alandaki cinsiyet temsiline dair dikkat çekici bir bulgudur. Bu durum, davul eğitimi özelinde yayın üretenlerin büyük ölçüde erkek olmasıyla açıklanabilir. Kadın çalgı eğitimcilerinin de bu alanda üretim yapmalarının teşvik edilmesinin hem çeşitliliği artıracığı hem de çalgı eğitimi literatüründe daha kapsayıcı bir yaklaşımın gelişmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu bulgu, çalgı eğitimi alanında toplumsal cinsiyet temelli analizlerin gerekliliğine de işaret etmektedir.

Araştırmanın ikinci alt problemine ilişkin bulgular, Türkiye’de yayınlanan davul metotlarının tümünün A4 boyutunda olduğunu, spiralli metot sayısının oldukça sınırlı (%16,6) kaldığını ve metotların büyük oranda İstanbul merkezli yayımlandığını göstermektedir. Bu durum, çalgı metotlarının fiziksel olarak standardize edildiğini; ancak kullanım kolaylığı açısından tercih edilen spiralli baskı türünün yeterince yaygınlaşmadığını ortaya koymaktadır. Ayrıca, 1967–2021 yılları arasında yayımlanan metotlar, davul eğitimi alanında zaman içinde süregelen ancak sınırlı bir yayın üretimi olduğunu da işaret etmektedir.

Araştırmanın üçüncü alt problemine ilişkin bulgular, incelenen metotların büyük bir kısmında (%66,66) oturuş, duruş ve tutuşa dair görsel ya da yazılı bilgilere yer verildiğini göstermektedir. Bu durum, öğrencilerin doğru fiziksel alışkanlıklar geliştirmesi açısından olumlu bir yaklaşıma işaret etmektedir. Ancak, tüm tutuş tekniklerine kapsamlı şekilde yer veren yalnızca bir metot bulunması (%8,33), teknik çeşitliliğin metotlarda yeterince temsil edilmediğini göstermektedir. Özellikle Amerikan ve Fransız tekniklerinin sınırlı düzeyde aktarılması, bu tutuş biçimlerinin öğretim sürecinde geri planda kaldığını düşündürmektedir. Buna karşın geleneksel tutuş tekniğinin (%74,99) oldukça yaygın olması, metotların çoğunlukla yerleşik uygulamaları esas aldığını ortaya koymaktadır.

Araştırmanın dördüncü alt problemine ilişkin bulgular, incelenen davul metotlarının %58,33’ünde görsel ve işitsel eklentilere yer verildiğini göstermektedir. Bu oran, öğrencilerin işitsel destekle öğrenme süreçlerini destekleyecek içeriklere erişiminin sınırlı olduğunu göstermektedir. Görsel-işitsel materyallerin yalnızca bazı metotlarla sınırlı kalması, bu alanda teknolojik olanakların yeterince değerlendirilmediğine işaret etmektedir. Oysa bu tür eklentiler, özellikle başlangıç düzeyinde ritim duygusunun gelişimi ve uygulamalı öğrenmenin desteklenmesi açısından önem taşımaktadır.

Araştırmanın beşinci alt problemine yönelik bulgular, davul metotlarının büyük çoğunluğunda (%91,66) nota yerlerine ve önemli bir kısmında (%74,99) nota değerlerine dair bilgilerin bulunduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, temel nota eğitiminin metotlarda büyük oranda yer bulunduğunu göstermektedir. Ancak, davulun tarihçesine (%16,66) ve özellikle akustik davulun akorduna (%8,33) ilişkin bilgilerin oldukça sınırlı olması, çalgıya yönelik genel kültürel ve teknik altyapının metotlarda yeterince yer almadığını düşündürmektedir. Benzer şekilde, davulun aksamaları ve çeşitlerine dair bilgilerin yalnızca bazı metotlarda bulunması (%41,66), öğrencilere çalgının yapısal özellikleri hakkında bütüncül bir bakış sunma konusunda eksiklik olduğunu göstermektedir.

Araştırmanın altıncı alt problemine ilişkin bulgular, incelenen tüm metotlarda öğretim amacı ve hedeflerine dair açıklamaların yer aldığını, ancak yalnızca %83,33’ünde metot seviyesinin belirtildiğini göstermektedir. Bu durum, metot yazarlarının genel öğretim yönelimlerini paylaşma konusunda özenli davrandıklarını; ancak hedef kitleyi seviye açısından net biçimde tanımlama konusunda yeterince sistematik davranmadıklarını göstermektedir. Seviye belirtiminin eksik olduğu metotlar, özellikle eğitmenler ve öğrenciler açısından kaynak seçiminde belirsizlik yaratma potansiyeline sahiptir.

Araştırmanın yedinci ve son alt problemine ilişkin bulgular, ritmik solfej ve eser örneklerine metotlarda oldukça sınırlı düzeyde yer verildiğini (%8,33) ortaya koymaktadır. Atak çalışmalarının ise bazı metotlarda (%49,99) bulunduğu görülmektedir. Bu durum, ritim çalgısı eğitimi için önemli olan okuma, çalma ve yorumlama becerilerinin geliştirilmesine yönelik içeriklerin yetersiz temsil edildiğini göstermektedir. Ayrıca, ölçü yapıları açısından incelendiğinde yalnızca bir metotta (Davul Atölyesi 3) 12/8’lik ölçü yapısına yoğun olarak yer verildiği, diğer tüm metotlarda ise 4/4’lük ölçülerin ağırlıkta olduğu belirlenmiştir. Bu bulgu, davul metotlarının ritmik çeşitlilik açısından sınırlı kaldığını ve genellikle standart ölçü kalıplarına odaklandığını göstermektedir.

Öneriler

1- Türkiye’de yayınlanan davul metotlarının sınırlı sayıda olması, kaynak çeşitliliğini kısıtlamaktadır. Bu nedenle, özellikle farklı seviyelere (başlangıç, orta, ileri) yönelik yeni metotların hazırlanması önerilmektedir.

2- İncelenen metotların bir kısmında tempo, ritim, metronom kullanımı ve vuruş dinamiklerine yeterince yer verilmediği gözlemlenmiştir. Bu teknik bilgilerin daha kapsamlı biçimde sunulmasının öğrencilerin eşlik ve yorumlama becerilerini artıracığı düşünülmektedir.

3- Metotların bir kısmında destekleyici görsel-işitsel materyallere yer verilmediği tespit edilmiştir. Öğrencinin kavrama sürecini desteklemek amacıyla videolu anlatımlar, ses örnekleri veya çevrim içi içerikler gibi eklentilerin metotlara entegre edilmesi önerilmektedir.

4- İncelenen metotların yalnızca 1’inde akustik davulun akort edilmesine ilişkin bilgiye yer verilmiştir. Bu konu, özellikle ileri düzey öğrenciler açısından çalgı hâkimiyeti açısından önem arz ettiğinden, metot içeriklerine dahil edilmelidir.

5- Davul metotlarının büyük kısmında Türk Müziği’ne özgü aksak ritimlere yer verilmediği görülmüştür. Davul metotlarında, özellikle Türk müziğine özgü ritmik yapıların tanıtımı açısından 5/8, 7/8 ve 9/8 gibi aksak ölçülere yer verilmesi önerilmektedir. Bu ritimler başlangıç düzeyinde basit alıştırma ile tanıtılabilir; orta düzeyde kısa ritmik etütlerle desteklenebilir. İleri düzeyde ise bu ölçülere sahip eser örnekleri ve atak çalışmalarıyla öğrencinin çoklu ritim yapılarıyla başa çıkma becerisi geliştirilebilir. Bu ritimlerin metotlara dahil edilmesi, öğrencilerin kültürel ritim çeşitliliğine aşinalığını artıracaktır.

6- Gelecek çalışmalarda, öğretmen ve öğrenci görüşlerinin de dahil edilmesi, metotların uygulama sürecindeki etkinliğinin değerlendirilmesine katkı sağlayacaktır. Ayrıca, farklı ülkelerde kullanılan davul metotları ile karşılaştırmalı içerik analizleri yapılması, alan yazına önemli katkılar sunabilir.

Sınırlılıklar

Bu araştırma kapsamında yalnızca Türkiye’de yayınlanmış davul metotları incelenmiştir. Yurt dışında yayınlanan metotlara erişim sağlanamaması, küresel düzeyde karşılaştırmalı bir analiz yapılmasını sınırlandırmıştır. Bu durum, elde edilen bulguların yalnızca Türkiye bağlamıyla sınırlı kalmasına neden olmuş ve evrensel bir genelleme yapılmasını engellemiştir.

KAYNAKÇA/REFERENCES

- Ağaçkaya, R. (2021). *Küçük bateristler davul metodu 1* (1. Baskı). İstanbul: Az Yayıncılık.
- Ağırbaş, S. (1967). *Davul metodu*. İstanbul: Yılmaz Ofset Basımevi.
- Ağırbaş, S. (1968). *1. Davul metodu*. İstanbul: Yılmaz Ofset Basımevi.
- Ağırbaş, S. (1968). *2. Davul metodu*. İstanbul: Yılmaz Ofset Basımevi.
- Ağırbaş, S. (1969). *3. Davul metodu*. İstanbul: Yılmaz Ofset Basımevi.
- Ağırbaş, S. (1979). *Modern davul metodu drum*. İstanbul: Yılmaz Ofset Basımevi.
- Algı, S. (2017). Özengen müzik eğitimi veren kurumlarda bağlama öğretim yöntemleri (Konya ili örneği). *Fine Arts (NWSAFA)*, 12(2), 64-82.
- Ayar, H.D., Küçükdemirkesen, B., Algı, S. (2024). Çalgı eğitiminde kullanılan Göksel Baktagir’e ait sirto ve longaların analizi, *Necmettin Erbakan Üniversitesi İSTEM Dergisi*. 43 (2024), 187-216.
- Brown, T. (2023). *Examining the effectiveness of percussion method* (Unpublished doctoral dissertation). Liberty University, Lynchburg, VA. Erişim adresi: <https://digitalcommons.liberty.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=6069&context=doctoral>
- Candan, B. (2005). *Davulların hakimi*. (1. Baskı). İstanbul: Bemol Müzik Yayınları.
- Candan, B. (2013). *Davul atölyesi 2*. (1. Baskı). İstanbul: Bemol Müzik Yayınları.
- Candan, B. (2020). *Davul atölyesi III*. İstanbul: Porte Müzik Eğitim Malzemeleri.
- Corbin, J., & Strauss, A. (1990). Grounded theory research: Procedures, canons, and evaluative criteria. *Qualitative Sociology*, 13(1), 3-21.
- Çelik, Ş., Özaydın, N., Barışeri Ahmethan, N. (2023). Ortaokul düzeyinde kullanılan müzik ders kitapları ve içerik yönünden incelenmesi: (Türkiye, İngiltere ve İtalya Örneği). *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43(3), 2329-2368.
- Dilman, E. (2016). *Müzik eğitimi lisans programında yer alan bireysel çalgı I-II (flüt) dersine yönelik metot önerisi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
- Doğan, C. (2019). Farklı müzik kültürlerinde mey çalgısı ve icracıları, *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 1239-1260. <https://doi.org/10.15869/itobiad.498130>.
- Dorman, G. (2018). *D52 52 haftada temel davul dersleri* (5. Baskı). Ankara: Görünmez Adam Yayıncılık.

- Dursun, M. (2024). *Türkiye’de yayınlanmış olan davul metotlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Ece, A.S., Dönmez, E.C., Kınıklı, B.B. (2013). Ulusal ve uluslararası alandaki başlangıç viyola metot kitaplarının incelenmesi, *The Journal of Academic Social Science Studies*. 6(5), 937-959.
- Elkaya, H. (2019). *Kanun eğitiminde kullanılan metot kitaplarının karşılaştırılmalı incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Ordu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ordu.
- Fung, C.V., Groulx, T.J. (2012). Instrumental learning in music education. In: Seel, N.M. (eds) *Encyclopedia of the Sciences of Learning*.
- Gürkan Öztürk, F., Özkan, P. (2016). 4-7 yaş başlangıç keman eğitiminde kullanılan metotlara yönelik keman eğitimcilerinin görüşleri, *Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 25(3), 323-332.
- Hoch, M. R. (2018). Percussion pedagogy: A practical guide for studio teachers. Oxford University Press.
- Işıldar, Z. (2004). *Bağlama metotlarının çalgı eğitimi bakımından değerlendirilmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
- Kahyaoğlu, Y. (2017). Kanun sazı eğitiminde metod ihtiyacı ve Türkiye’deki kanun metodları üzerinde bir inceleme. *İnönü Üniversitesi Kültür ve Sanat Dergisi*. 3(1), 97-107.
- Kaleli, Y. S. (2014). *Müzik öğretmeni adaylarının piyano eğitimi sürecinde kazandıkları teknik davranışların incelenmesi: Necmettin Erbakan Üniversitesi örneği*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Kaliver, O. (2018). *Öğretim elemanları görüşleri doğrultusunda Türk müziği çalgı öğretim yöntemlerinin belirlenmesi ve çalgı öğretiminde kullanılan metotların incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Erzurum.
- Kaptan, Z. (2022). A Review on teaching methods and methodology in Turkish music instruments. *CUJOSS*. 46(1), 95-101.
- Kaya, G. (2019). *Bağlama/Saz İçin Yazılmış Etüt ve Egzersiz İçerikli Eğitim/Öğretim Materyallerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Konakçı, N. (2010). *Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğrencilerinin bireysel çalgı eğitimi dersine yönelik tutumlarının incelenmesi*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Kulay, G. (2019). *Türk halk müziği üfleme çalgılarla ilgili eğitim/öğretim materyalleri üzerine bir içerik analizi çalışması*. (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Nuhoglu, K., Ünal Akbulut, C. (2021). Türkiye’de yazılmış elektro gitar metotlarına genel bir bakış ve bir metot incelenmesi, *International Social Sciences Studies Journal*. 7(77), 367-372.

- Nünükoğlu, A. & Nayır, A. E. (2022). Türk musikisi keman eğitimi üzerine yazılmış üç keman metodu incelemesi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 11 (1), 770-785.
- Özdemir, M. & Tuti, G. (2023). Nitel araştırma desenleri: Metodolojik bir temellendirme. *Çankırı Karatekin Üniversitesi Karatekin Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 11(2), 217-235.
- Özdeniz, İ. (2011). *Davul metodu*. İzmir: Meta Basım.
- Saatlioğlu, F. (2021). *Çocuklar için bateri metodu* (1. Baskı). Muğla: Likya Kültür Sanat Yayınları.
- Smith, J., & Doe, A. (2023). Multimodal drumming education tool in mixed reality. *Multimodal Technologies and Interaction*, 8(8), 70.
- Uçan, A. (2018). *Müzik Eğitimi (4th ed.)*. Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- Üyan, M. O. (2013). Müzik teorisi ve işitme eğitimi ile bireysel çalgı eğitimi başarıları arasındaki ilişkiler, *Sanat Eğitimi Dergisi*. 1(1), 53-68.
- Winkelman, M. (2003). Complementary therapy for addiction: "Drumming out drugs". *American Journal of Public Health*, 93(4), 647-651.
- Yol, K. (2021). *Türkiye'deki halk müziği orkestralarında bateri çalım yaklaşımları* (Yayımlanmamış doktora tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.